

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-09728/18-31

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), jako příslušný správní orgán podle § 2 odst. 2 a § 40 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a čl. 58 odst. 2 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), rozhodl dne 19. března 2019 o uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků takto:

Účastníku řízení, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED],

- I. se v souvislosti se zpracováním osobních údajů prostřednictvím webových stránek [REDACTED], ukládá povinnost:
 1. ukončit na webových stránkách [REDACTED] zveřejňování osobních údajů účastníků soudních jednání zveřejňovaných na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti České republiky (<https://infojednani.justice.cz>),

a to ve lhůtě 10 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí,
 2. ukončit na webových stránkách [REDACTED] zveřejňování osobních údajů účastníků soudních jednání vedených před Nejvyšším správním soudem České republiky zveřejňovaných na webových stránkách tohoto soudu (<http://www.nssoud.cz>),

a to ve lhůtě 10 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí,
- II. a dále podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol rodné číslo účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení o uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků podle § 40 zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) čj. UOOU-09728/18-2 ze dne 26. října 2018. Účastník řízení podal ještě téhož dne proti tomuto příkazu odpor, v jehož důsledku se příkaz zrušil a řízení pokračovalo. Správní orgán prvního stupně následně vydal rozhodnutí čj. UOOU-09728/18-16 ze dne 3. prosince 2018 (dále také jen „původní rozhodnutí“), proti kterému účastník řízení podal dne 5. prosince 2018 rozklad. Předsedkyně Úřadu, jakožto příslušný odvolací orgán, následně svým rozhodnutím čj. UOOU-09728/18-23 ze dne 4. února 2019 původní rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušila a věc vrátila k novému projednání.

Podkladem pro zahájení tohoto řízení byly podněty doručené Úřadu v období od června do září 2018, jejichž předmětem bylo zveřejnění osobních údajů stěžovatelů na webových stránkách [redacted], a to ve formě zkrácené verze rozsudku Nejvyššího správního soudu České republiky (dále jen „NSS“) a v rámci přehledu soudních jednání. Další podklady opatřil Úřad dne 20. a 25. září a 5. října 2018 na základě § 3 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), z uvedených webových stránek účastníka řízení, resp. webových stránek NSS, <http://www.nssoud.cz>, a Ministerstva spravedlnosti České republiky (dále jen „MSpr“), <https://infojednani.justice.cz>.

Uvedeným postupem bylo zjištěno, že na webových stránkách účastníka řízení [redacted] v sekci „Přehled soudních jednání“ jsou zveřejňovány informace o soudních jednáních, která byla nařízena u všech vrchních, krajských, městských i okresních soudů, přičemž ke dni vydání původního rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se jednalo více než 1.980.000 záznamů. Obsahem informace zveřejňované ke každému jednání je identifikace příslušného soudu, označení jednacích místností, datum a čas jednání, číslo jednacích, titul, jméno a příjmení řešitele, druh jednání (jednání, vyhlášení rozsudku apod.) a titul, jméno a příjmení účastníků řízení (v případě fyzických osob). Součástí každého záznamu je pak odkaz na přehled průběhu řízení na webových stránkách MSpr (<http://infosoud.justice.cz>).

Dále bylo zjištěno, že v sekci „Archiv úřední desky NSS“ na webových stránkách účastníka řízení [redacted] jsou zveřejňovány rozsudky NSS, a to jak zkrácené verze, tak anonymizované verze celého rozsudku včetně odůvodnění. Ke dni vydání původního rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se jednalo o více než 4.300 záznamů vztahujících se k rozsudkům NSS. Obsahem informace uvedené ke každému rozsudku je datum zveřejnění rozsudku, číslo jednacích, oblast, které se předmětná věc týká a titul, jméno a příjmení účastníků řízení (v případě fyzických osob). Současně je zveřejněna zkrácená verze rozsudku NSS a v některých případech i anonymizovaná verze celého rozsudku včetně odůvodnění. V případě, kdy byla jednou ze stran soudního řízení fyzická osoba, jsou pak ve výroku zkrácené verze rozsudku NSS uvedeny osobní údaje tohoto účastníka v rozsahu jméno, příjmení a adresa bydliště a dále je zde uvedeno, jak NSS v dané věci rozhodl (tj. informace o výsledku řízení před NSS). Jestliže NSS v dané věci zveřejnil již také anonymizovanou verzi celého rozsudku, lze s pomocí informací uvedených v záznamu a identifikačních údajů ve zkrácené verzi rozsudku k dané fyzické osobě přiřadit také veškeré informace o předmětu a průběhu řízení.

Z odkazů umístěných k jednotlivým záznamům zveřejněným na webových stránkách [redacted], v přehledu soudních jednání a dále z veřejně dostupných informací (zejména na [redacted], které účastník řízení také provozuje) je pak zřejmé, že účastník řízení výše popsané informace o soudních jednáních čerpá z webových stránek MSpr (<http://infojednani.justice.cz>). Účastník řízení z tohoto zdroje pravidelně shromažďuje informace o nařízených soudních jednáních, následně tyto informace umístí na své webové stránky [redacted], kde je nadále zpracovává (zveřejňuje), a to fakticky po neomezenou dobu.

Na webových stránkách MSpr <https://infojednani.justice.cz> jsou zveřejňovány informace o soudních jednáních, která byla nařízena na následujících 30 dnů, tj. doposud se neuskutečnila. Informace obsahuje datum a čas jednání, místnost, titul, jméno a příjmení řešitele, druh jednání (jednání, vyhlášení rozsudku apod.), titul, jméno a příjmení účastníků řízení (v případě fyzických osob) a dále informaci o tom, zda se jedná o neveřejné zasedání a zda bylo jednání zrušeno. Poté, co předmětné jednání proběhlo, již nejsou tyto informace na uvedených webových stránkách MSpr dostupné.

Na webových stránkách MSpr <https://infosoud.justice.cz> jsou pak zveřejněny informace o průběhu soudního řízení, tj. přehled jednotlivých událostí, které nastaly v průběhu řízení. K určité spisové značce jsou na těchto webových stránkách zveřejněny informace o stavu řízení (pravomocná věc/ nevyřízená věc) a průběhu řízení, tj. o typu události, která v daném řízení nastala (např. zahájení řízení, nařízení jednání, vydání rozhodnutí). Tyto informace jsou zde dostupné i poté, co je předmětné řízení pravomocně ukončeno, jejich obsahem nicméně nejsou – v žádném stadiu řízení – osobní údaje účastníků soudních řízení.

Z uvedeného je zřejmé, že na základě informací zpřístupňovaných MSpr dochází ke zveřejnění osobních údajů účastníků soudních řízení ve vztahu k soudnímu jednání, které bylo nařízeno, ale doposud neproběhlo. V této fázi pak lze spojit informaci o soudním jednání i s informací o průběhu řízení. V případě, kdy v dané věci žádné jednání nařízeno není, resp. věc je již pravomocně ukončena, jsou veřejně dostupné pouze informace o průběhu soudního řízení bez identifikačních údajů jejich účastníků.

Co se týče rozsudků NSS, je zřejmé (již ze samotného názvu příslušné sekce webových stránek účastníka řízení „Archiv úřední desky NSS“ a dále z informace o původní URL uvedené u každého z rozsudků umístěných v této sekci webových stránek), že účastník řízení shromažďuje rozsudky zveřejňované na úřední desce NSS, která je dálkově zpřístupněna prostřednictvím webových stránek tohoto soudu <http://www.nssoud.cz>. Takto shromážděné rozsudky, zkrácené i anonymizované verze, účastník řízení umístí na své webové stránky [redacted], kde je nadále zveřejňuje (tj. zpracovává osobní údaje v nich uvedené), a to fakticky po neomezenou dobu.

NSS na své úřední desce, a tedy i na webových stránkách <http://www.nssoud.cz>, vyhlašuje v souladu s § 49 odst. 12 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, rozsudky vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení bez odůvodnění po dobu 14 dnů, jsou-li při vyhlašování rozsudku přítomny pouze soudní osoby. Po uplynutí uvedené lhůty je zkrácená verze rozsudku z úřední desky sejmuta a je následně nahrazena anonymizovanou verzí rozsudku s odůvodněním. Identifikační údaje účastníků řízení jsou tak na úřední desce NSS (a na webových stránkách <http://www.nssoud.cz>) přístupné pouze po dobu 14 dní, a to v podobě

zkrácené verze rozsudku, tj. nikoli současně s anonymizovanou verzí rozsudku, v níž je detailně popsán průběh řízení.

Účastník řízení tedy shromažďuje a dále zveřejňuje veřejně dostupné informace o jednání soudů a o rozhodovací činnosti NSS. Vzhledem k tomu, že předmětné informace zahrnují také osobní údaje účastníků soudních řízení, je účastník řízení ve vztahu k těmto informacím v postavení správce osobních údajů ve smyslu čl. 4 bod 7) nařízení (EU) 2016/679, neboť stanovil účel (informování veřejnosti o účastnících soudních jednání a o rozhodnutí NSS a archivace těchto informací) i prostředky (webové stránky [www.usoud.cz](#)) tohoto zpracování osobních údajů. Na účastníka řízení se proto vztahují veškeré povinnosti, které mu na základě tohoto postavení z citovaného nařízení vyplývají.

Ve vztahu k dalšímu zpracování zveřejněných osobních údajů je třeba předeslat, že český právní řád v § 5 odst. 2 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. upravoval zvláštní právní titul pro další zpracování oprávněně zveřejněných údajů, tedy výslovně umožnil jejich další zpracování i bez souhlasu subjektu údajů. Po účinnosti nařízení (EU) 2016/679 již nicméně citované ustanovení zákona č. 101/2000 Sb. použít nelze, neboť je zcela nahrazeno čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, který se jako pozdější a přímo účinný právní předpis použije přednostně. V současné době je tak nutno při dalším zpracování zveřejněných osobních údajů zvážit, zda lze aplikovat některý z právních titulů dle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679.

Základním východiskem při dalším zpracování již zveřejněných osobních údajů je pak to, že veřejnost určitých údajů a priori nezakládá oprávnění k jejich dalšímu bezmeznému zpracování. Ostatně již v § 5 odst. 2 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. věta druhá byla upravena podmínka pro použití tohoto ustanovení spočívající v tom, že dalším zveřejněním nesmí být dotčeno právo subjektu údajů na ochranu soukromého a osobního života.

Ve svém původním rozhodnutí pak dospěl správní orgán prvního stupně, po posouzení všech relevantních okolností daného zpracování, k závěru, že pro další zpracování osobních údajů účastníků soudních řízení získaných z informací zveřejněných MSpr nebo NSS přichází v úvahu pouze právní titul uvedený v čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679, podle kterého je možné osobní údaje zpracovávat, pokud je to nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany. Vzhledem k tomu, že aplikace citovaného ustanovení předpokládá současné naplnění požadavku, že zájmy sledované správcem musí být přinejmenším stejné intenzity jako zájmy dotčených osob (subjektů údajů), přistoupil následně správní orgán prvního stupně k podrobnému výkladu institutu balančního testu. Současně správní orgán prvního stupně tento test – za účelem vyhodnocení možnosti aplikace čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679 v posuzovaném případě – provedl, tj. rozebral zjištěné zájmy sledované účastníkem řízení a komparoval je s obecným zájmem subjektů údajů na ochraně jejich soukromí a osobních údajů.

Na základě shromážděných podkladů pak správní orgán prvního stupně v původním rozhodnutí konstatoval, že účastníku řízení lze přiznat oprávněný zájem spočívající v poskytování služby veřejnosti v podobě usnadnění vyhledávání informací o soudních jednáních a rozsudcích NSS (nikoli ale oprávněný zájem v podobě zajištění veřejnosti soudních jednání a vyhlášení rozsudků nebo v podobě archivace informací o účastnících soudních jednáních či rozsudků). S odkazem na právo subjektů údajů na ochranu jejich osobních údajů, resp. ochranu jejich soukromého a osobního života, pak správní orgán prvního stupně dospěl

k závěru, že právní titul dle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 216/679 svědčí účastníku řízení pouze po dobu, po kterou jsou předmětné informace zveřejňovány na webových stránkách MSpr, resp. NSS (z nichž účastník řízení čerpá). Zájem veřejnosti na usnadnění vyhledání informací bylo možné dle původního rozhodnutí správního orgánu právního stupně považovat za minimálně stejné intenzity jako zájem dotčených osob (subjektů údajů) na ochraně jejich základních práv a svobod. Východiskem pro tento závěr byl dle správního orgánu prvního stupně obecný princip veřejnosti soudních jednání, resp. jejich závěrů a dále skutečnost, že služba poskytovaná účastníkem řízení v této situaci spočívá v tom, že na jednom místě sdruží a ve strukturované formě poskytne veřejně dostupné informace o soudních jednáních a nově vyhlášených rozsudcích NSS. Převzetím a dalším zveřejněním veřejných informací, pocházejících nadto přímo od primárního zdroje (MSpr a NSS), účastník řízení do práv subjektů údajů v zásadě nezasahuje více, než do jaké míry se tak děje již zveřejněním na webových stránkách MSpr a NSS. Shromáždění a strukturování informací představuje dle původního rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v této fázi službu veřejnosti, jejíž součástí je též zpracování osobních údajů účastníků řízení.

Uvedené nicméně platí (dle původního rozhodnutí správního orgánu prvního stupně) pouze do doby, než určité soudní jednání proběhne anebo je daný rozsudek NSS odstraněn z úřední desky tohoto soudu jakožto řádně vyhlášený. Poté již účastníku řízení pro další zpracování osobních údajů žádný právní titul dle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 nesvědčí (zpracování osobních údajů představuje v této fázi zásah do práv subjektů údajů v míře, která již není opodstatněna jakýmkoli legitimním a oprávněným zájmem na straně účastníka řízení či třetích osob).

Jak bylo již uvedeno, účastník řízení podal proti původnímu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně rozklad a předsedkyně Úřadu následně toto rozhodnutí zrušila a věc vrátila správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Předsedkyně Úřadu postupuje při rozhodování o rozkladu podle § 152 zákona č. 500/2004 Sb. ve spojení s obecnou úpravou odvolacího řízení uvedenou v § 89 a násl. tohoto zákona. Podle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. pak odvolací orgán přezkoumává napadené rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, z hlediska souladu s právními předpisy (přezkum zákonnosti). Správnost napadeného rozhodnutí podléhá přezkumu pouze v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, popř. vyžaduje-li to veřejný zájem.

Předsedkyně Úřadu ve svém rozhodnutí uvádí, že původní (napadené) rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je v rozporu s právními předpisy. Důvodem pro jeho zrušení je tak nezákonnost tohoto rozhodnutí.

V odůvodnění svého rozhodnutí (na str. 7) pak předsedkyně Úřadu uvedla, že „čl. 6 nařízení EU 2016/679 neobsahuje žádný právní titul svědčící předmětnému zpracování osobních údajů účastníkem řízení“. V závěru svého rozhodnutí (str. 8) dále předsedkyně Úřadu konstatuje, že shledává „část rozhodnutí jako nesprávnou a v rozporu s právními předpisy“. Dále se předsedkyně Úřadu v odůvodnění svého rozhodnutí zabývá rekapitulací předchozího průběhu řízení, vyjádřením k argumentům účastníka řízení a obecnému rozboru kritérií balančního testu dle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679.

Ve výroku ani v odůvodnění svého rozhodnutí předsedkyně Úřadu však blíže neuvádí, z jakého důvodu je původní rozhodnutí považováno za nezákonné, tj. jaké právní předpisy správní orgán při vedení správního řízení nebo při vydání původního rozhodnutí porušil.

Správnímu orgánu prvního stupně pak nezbyvá než z uvedeného dovodit, že předsedkyně Úřadu považuje původní rozhodnutí za nezákonné, a to v celém rozsahu. Ačkoli v závěru svého rozhodnutí předsedkyně Úřadu konstatuje, že jako nesprávnou a v rozporu s právními předpisy shledává pouze část původního rozhodnutí, výrok rozhodnutí předsedkyně Úřadu s tímto tvrzením nekoresponduje, neboť původní rozhodnutí bylo zrušeno zcela. Pokud odvolací orgán ruší pouze část rozhodnutí, pak je dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. věta druhá nezbytné, aby současně ve zbylé části napadené rozhodnutí svým výrokem potvrdil.

Z odůvodnění rozhodnutí předsedkyně Úřadu pak správní orgán prvního stupně dovozuje, že nesoulad s právními předpisy původního rozhodnutí spočívá dle předsedkyně Úřadu v tom, že správní orgán prvního stupně přiznal účastníku řízení právní titul pro posuzované zpracování osobních údajů alespoň po určitou dobu, po kterou jsou jím zveřejňované informace dostupné i v primárních zdrojích (MSpr a NSS). A dále v tom, že správní orgán prvního stupně neposoudil důsledně práva subjektů údajů, neboť právo na výmaz osobních údajů bylo dle předsedkyně Úřadu aplikováno pouze vůči těm subjektům údajů, kteří se obrátili se svojí stížností na Úřad.

Na základě § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb. je správní orgán prvního stupně při novém projednání věci vázán právním názorem uvedeným v rozhodnutí předsedkyně Úřadu. Tímto právním názorem je pak již výše citovaný závěr, dle kterého předsedkyně Úřadu neshledává pro předmětné zpracování osobních údajů žádný právní titul ve smyslu čl. 6 nařízení (EU) 2016/679.

Uvedený právní názor pak nelze interpretovat jinak, než že dle předsedkyně Úřadu není účastník řízení vůbec oprávněn shromažďovat a dále zveřejňovat osobní údaje získané z webových stránek MSpr a NSS, a to ani po omezenou dobu, po kterou jsou osobní údaje dostupné současně i na těchto webových stránkách. Předsedkyně Úřadu tak provedla ve svém rozhodnutí balanční test s odlišným výsledkem, než k jakému dospěl správní orgán prvního stupně a neshledala oprávněný zájem účastníka řízení ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679 ani po uvedené omezenou dobu. Tímto posouzením je nyní správní orgán prvního stupně vázán.

S ohledem na popsany přístup k předmětnému zpracování osobních údajů, které je na základě rozhodnutí předsedkyně Úřadu nutno považovat za zcela nelegální, není dále důvodné ani odlišovat zpracování osobních údajů stěžovatelů, kteří se obrátili na Úřad, a dalších subjektů údajů. V tomto směru lze pouze upřesnit, že správní orgán prvního stupně v původním rozhodnutí rozlišil zpracování osobních údajů konkrétních stěžovatelů, kteří uplatnili vůči účastníku řízení námitku ve smyslu čl. 21 nařízení (EU) 2016/679, a všech dalších subjektů údajů, jejichž osobní údaje jsou popsány způsobem zpracovávání. Zatímco opatření k nápravě ve vztahu k první skupině subjektů údajů bylo předmětem výroku č. I.1., druhé skupiny se týkaly obecně formulované výroky č. I.2. a I.3. V souhrnu však bylo aplikováno právo na výmaz (právo být zapomenut po určité omezené době) na všechny subjekty údajů, jejichž osobní údaje účastník řízení zpracovává.

Správní orgán prvního stupně proto s odkazem na vázanost názorem vyjádřeným v rozhodnutí předsedkyně Úřadu konstatuje, že účastník řízení posuzovaným zpracováním osobních údajů porušuje svoji povinnost správce osobních údajů uvedenou v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 216/679, neboť pro předmětné zpracování nedisponuje žádným právním titulem.

Účastník řízení se k předmětu řízení vyjádřil ve stanovisku ze dne 3. listopadu 2018 a následně i v rozkladu, přičemž jeho argumenty lze shrnout následovně.

Účastník řízení předně tvrdí, že Úřad k němu v řízení nepřistupuje neutrálně, ale snaží se jej očernit a vylíčit jej jako delikventa (což dle účastníka řízení dokládá i emailová komunikace uživatelů webových stránek [redacted] a JUDr. Jiřího Žůrka, ředitele odboru konzultačních agend Úřadu). Dle názoru účastníka řízení je skutečným účelem, pro který je toto řízení vedeno, odplata Úřadu za předchozí kritiku účastníka řízení na adresu Úřadu.

Dále účastník řízení konstatoval, že předmětné zpracování osobních údajů bylo zahájeno až poté, co mu Úřad výslovně sdělil, že jde o zpracování v souladu se zákonem (v reakci na dotaz účastníka řízení v jiné věci, čj. UOOU-07495/16-8 ze dne 26. srpna 2016), a poté, co účastník řízení toto zpracování u Úřadu zaregistroval. Účastník řízení dále namítl, že jej Úřad ve svém sdělení ze dne 26. srpna 2016 neupozornil, že předmětné zpracování osobních údajů bude dle názoru Úřadu v rozporu s nařízením (EU) 2016/679.

K právnímu základu zpracování osobních údajů, které je předmětem tohoto řízení, pak účastník řízení předeslal, že se nedomnívá, že by nařízením (EU) 2016/679 toto zpracování osobních údajů zakazovalo. Účastník řízení v tomto směru odkázal na bod 50 recitálu nařízení (EU) 2016/679, v němž jsou uvedena východiska pro posouzení zpracování osobních údajů za jiným účelem, než ke kterému byly údaje primárně shromážděny. Dále odkázal na bod 158 recitálu tohoto nařízení, který se věnuje mimo jiné zpracování osobních údajů za účelem archivace ve veřejném zájmu. K tomu účastník řízení uvedl, že interpretace nařízení (EU) 2016/679, jak ji provedl Úřad, není správná, neboť by znamenala absolutní zákaz zpracování osobních údajů pro všechny soukromé archivy zřízené podle § 56 a násl. zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě.

Dle účastníka řízení je základním východiskem pro jeho činnost čl. 96 odst. 2 Ústavy České republiky, podle kterého je jednání před soudem až na zákonné výjimky ústní a veřejné, a rozsudek se vyhláší vždy veřejně. Veřejný výkon soudní moci pak dle účastníka řízení znamená, že jsou veřejně přístupná všechna soudní rozhodnutí, a že veřejnost je informována o všech nařízených veřejných soudních úkonech, včetně označení účastníků (v budově soudu na vývěškách před jednacími síněmi, popř. na monitorech, i na internetovém portálu MSpr infoSoud). Provozování webových stránek [redacted] je dle účastníka řízení zcela v souladu s tímto principem, neboť zde nejsou zpracovávány žádné jiné informace než ty, které pocházejí ze serverů příslušných státních orgánů (MSpr a soudů). Tyto informace jsou pak dle účastníka řízení zprostředkovány veřejnosti tak, aby bylo dosaženo vyššího stupně veřejné kontroly nad soudní mocí.

Právním důvodem pro zpracování osobních údajů prostřednictvím webových stránek [redacted] je tak dle účastníka řízení veřejný zájem na informacích o výkonu soudnictví a na ochraně oprávněných zájmů účastníků řízení i široké veřejnosti. V tomto kontextu účastník řízení odkazuje na ustanovení § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. a

čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679. Současně uvádí, že citované ustanovení nařízení (EU) 2016/679 neprovádí přímou novelizaci (derogaci) § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. a může se aplikovat současně.

Test proporcionality mezi zájmem veřejnosti na publicitě informací o proběhlých soudních jednáních a písemností vystavených na úředních deskách soudů a právem dotčených subjektů údajů na ochranu osobních údajů je dle vyjádření účastníka řízení primárně prováděn již původci osobních údajů, tedy MSpr a soudy. Důvodnost odstranění či anonymizaci osobních údajů v návaznosti na delší dobu zpracování je podle účastníka řízení nutno posuzovat individuálně. Případy, kdy by zájem subjektu údajů na ochranu osobních údajů převážil nad zájmem veřejnosti na trvalé publicitě, budou však dle účastníka řízení výjimečné (např. po zaházení odsouzení). Vzhledem k tomu, že informace o soudních jednáních jsou na webových stránkách účastníka řízení uchovávány až od poloviny roku 2016, nemůže podle účastníka řízení k takové situaci reálně dojít dříve než za několik let. V současné době tak dle jeho názoru vždy převáží veřejný zájem na publicitě zveřejněné informace nad zájmem subjektu údajů na jejím odstranění. Zcela výjimečné případy je účastník řízení dle svého vyjádření ochoten řešit i nyní, doposud však důvody k takovému postupu neshledal. V této souvislosti účastník řízení odkazuje na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 28. června 2018 ve věci M. L. et W. W. v. Německo, v němž tento soud odmítl poskytnout ochranu právu na soukromí (právo „být zapomenut“) osobám, jež byly odsouzeny pro trestný čin spáchaný v roce 1993, a upřednostnil právo veřejnosti na informace.

Účastník řízení dále argumentoval velkou oblibou služby, kterou prostřednictvím [redacted] poskytuje. Dle účastníka řízení lze tuto internetovou aplikaci hodnotit jako mimořádně užitečnou a veřejnosti prospěšnou. K doložení veřejné podpory své činnosti pak účastník řízení navrhl důkaz emaily, které uživatelé jeho webových stránek zaslali (na žádost účastníka řízení v návaznosti na zahájení tohoto řízení) JUDr. Žůrkovi, včetně jeho odpovědí.

K argumentům účastníka řízení je nutno uvést, že Úřad v souladu se svými kompetencemi dle nařízení (EU) 2016/679 ve spojení se zákonem č. 101/2000 Sb. zahájil a vede řízení se správcem osobních údajů, u něhož má za to, že postupuje v rozporu s povinnostmi uvedenými v citovaném nařízení. Samotný výkon právními předpisy svěřené kompetence přitom nelze považovat za diskriminaci či difamacii účastníka řízení. Účastník řízení neuvádí, z čeho konkrétně vyvodil závěr, že k němu Úřad v tomto řízení nepřistupuje neutrálně. Odkaz na obsah emailové komunikace uživatelů webových stránek [redacted] s JUDr. Žůrkem (ředitelem odboru konzultačních agend Úřadu) takový doklad o zaujatém přístupu Úřadu dle správního orgánu prvního stupně nepředstavuje, neboť JUDr. Žůrek není oprávněnou úřední osobou v tomto řízení (nepodílí se na žádných úkonech v jeho průběhu a nemá žádný vliv na rozhodnutí). Obsah jeho emailové komunikace s uživateli webových stránek účastníka řízení, tj. fakticky soukromé názory těchto osob, nemá pro toto správní řízení jakýkoli význam. Návrhu účastníka řízení na doplnění dokazování touto emailovou komunikací proto správní orgán prvního stupně nevyhověl.

Co se týče tvrzení účastníka řízení, že předmětné řízení je odplatou za předchozí kritiku Úřadu, lze uvést pouze tolik, že účelem tohoto řízení je zajištění nápravy stavu, který je dle zjištění Úřadu v rozporu s požadavky nařízení (EU) 2016/679. Tato činnost je plně v kompetenci Úřadu, resp. je jeho hlavním úkolem, pro který byl zřízen. Skutečnost, že účastník řízení je doposud

osobou trestně i přestupkově bezúhonnou nehraje žádnou roli při rozhodování Úřadu, zda zahájit řízení směřující k nápravě závadného stavu a nijak nevyklučuje případný závěr Úřadu, že v posuzovaném případě postupuje účastník řízení v rozporu s právními předpisy.

Obdobně není na místě ani argumentace oblibou služeb poskytovaných účastníkem řízení prostřednictvím webových stránek [redacted] u veřejnosti. Skutečnost, že se určitá služba těší oblibě veřejnosti nemůže dle správního orgánu prvního stupně zhojit absenci právního titulu pro předmětné zpracování osobních údajů.

K tvrzení účastníka řízení, že předmětné zpracování osobních údajů konzultoval s Úřadem, resp. si k němu vyžádal stanovisko Úřadu, lze uvést, že účastník řízení se 21. června 2016 obrátil na Úřad s podáním nazvaným žádost o stanovisko ke zpracování osobních údajů. Účastník řízení žádal o stanovisko k otázce zpracování osobních údajů získaných z informačního systému MSpr infoSoud a infoJednání, konkrétně zda se dle Úřadu jedná o porušení zákona č. 101/2000 Sb. v případě, kdy jsou údaje z těchto systémů automaticky přebírány a v agregované podobě dále zveřejňovány na internetu. Účastník řízení odkázal i na konkrétní webové stránky, které takto údaje zpracovávají. Dále se účastník řízení zajímal, zda by se o porušení citovaného zákona jednalo v situaci, kdy by tato služba byla rozšířena o možnost fulltextového vyhledávání podle jména účastníka řízení. Účastník řízení tedy nežádal o konzultaci ve věci vlastní činnosti, ale o obecné posouzení zákonnosti zpracování osobních údajů, resp. zpracování prováděného subjekty odlišnými od účastníka řízení. Poté co předmět dotazu vyhodnotil, Úřad účastníka řízení o svém postupu a závěrech informoval sdělením čj. UOOU-07495/16-8 ze dne 26. srpna 2016 s tím, že poskytování totožných informací, které je možné získat z portálu Justice.cz, je v souladu s § 5 odst. 2 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., přičemž není rozhodné, zda další subjekty tyto informace dále zpřístupnily stejnou formou jako jejich původce anebo formou agregovanou. Obdobně není dle názoru Úřadu v rozporu s požadavky zákona č. 101/2000 Sb. pokud by některý z provozovatelů služeb přebírajících informace z portálu Justice.cz rozšířil možnosti vyhledávání např. i podle jména účastníka soudního řízení. Z uvedeného vyplývá, že dotaz účastníka řízení se sice týkal zpracování osobních údajů, které bylo obdobné povahy jako zpracování, které je předmětem tohoto řízení. Účastník řízení však v době, kdy se na Úřad obrátil, osobní údaje prostřednictvím [redacted] ještě nezpracovával, a ve svém podání tento svůj úmysl nezmínil (uvedl, že mu jde toliko o zjištění právního názoru Úřadu, případně jeho rozhodovací praxe). Z vyrozumění, které Úřad účastníku řízení zaslal dne 26. srpna 2016, proto nelze jakkoli dovozovat, že by snad Úřad posoudil jeho (budoucí) jednání jako odpovídající zákonu č. 101/2000 Sb. či nařízení (EU) 2016/679. Presentovat vyrozumění Úřadu (týkající se obecného posouzení dané otázky, resp. posouzení činnosti subjektů odlišných od účastníka řízení) jako stanovisko ve věci zpracování osobních údajů prostřednictvím [redacted] je proto krajně zavádějící.

Za této situace (kdy se účastník řízení nijak nezmínil o tom, že hodlá sám zpracování osobních údajů provádět, natož aby blíže svůj záměr popsal) není ani zřejmé, proč by měl Úřad účastníka řízení vyrozumět o potenciálním rozporu jeho činnosti s požadavky nařízení (EU) 2016/679, jehož účinnost (resp. použitelnost) následovala cca 21 měsíců po zaslání vyrozumění.

K argumentaci oznámením zpracování osobních údajů, které účastník řízení podal na základě § 16 zákona č. 101/2000 Sb., a které Úřad registroval pod č. 00035738, pak předsedkyně Úřadu ve svém rozhodnutí uvedla, že předmětné zpracování mělo být posouzeno jako porušující

zákon č. 101/2000 Sb. již při oznámení (viz odůvodnění rozhodnutí předsedkyně Úřadu, str. 4: „testu by předmětné zpracování osobních údajů zřejmě nevyhovovalo“). S ohledem na zrušení institutu oznámení a registrace zpracování jako takového je však dle předsedkyně Úřadu v současné době individuální zrušování dříve provedených registrací již vyloučeno.

Účastník řízení dále odkazuje na body 50 a 158 recitálu nařízení (EU) 2016/679, z nichž dovozuje své oprávnění provádět archivaci osobních údajů ve veřejném zájmu. Takové zpracování osobních údajů je však dle správního orgánu prvního stupně přípustné – i podle citovaných bodů recitálu – pouze, je-li určitý subjekt k takové činnosti zmocněn na základě zvláštního právního předpisu. Samotné prohlášení účastníka řízení nemůže vést k tomu, že jeho činnost bude považována za archivaci ve veřejném zájmu. V tomto směru není na místě ani argument zákonem č. 499/2004 Sb., který upravuje mimo jiné postup správních úřadů na úseku archivnictví a práva a povinnosti při výběru a uchování archiválií. V § 56 a násl. zákona č. 499/2004 Sb. je upravena možnost (nikoli povinnost) fyzických a právnických osob zřídit soukromý archiv. Z kontextu citovaného ustanovení a celého zákona č. 499/2004 Sb. je pak zcela zřejmé, že obsahem takového soukromého archivu jsou archiválie pocházející z činnosti zřizovatele daného archivu, případně předané do archivu jejich původcem, nikoli informace shromážděné z veřejně dostupných zdrojů. Uvedený zákon účastníku řízení tedy neukládá povinnost zřídit a vést archiv osobních údajů účastníků soudních řízení a jeho činnost, která je předmětem tohoto řízení, ani nelze považovat za výkon archivnictví ve smyslu zákona č. 499/2004 Sb.

Správní orgán prvního stupně svým rozhodnutím nijak nezpochybnuje princip veřejnosti soudní moci, na který účastník řízení také odkazuje. Vedle tohoto principu je však nutno zohlednit – taktéž ústavně zakotvené – právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním osobních údajů (čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod). MSpr i NSS, jakožto původci osobních údajů, které účastník řízení shromažďuje, tyto dva principy vyvažují tak, že informace o fyzických osobách zpřístupňují pouze dočasně, po dobu, kdy jsou aktuální. Naopak účastník řízení práva subjektů údajů vycházející jak z citované ústavní normy, tak z nařízení (EU) 2016/679 zcela pomíjí ve prospěch „veřejné kontroly nad soudní mocí“, jejíž podobu a rozsah nadto sám definoval.

Zdůvodnění, proč není na činnost účastníka řízení možné použít žádné z ustanovení čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 je uvedeno již výše, resp. v rozhodnutí předsedkyně Úřadu. K argumentaci účastníka řízení je v tomto směru pak nutno dodat, že citované ustanovení nařízení (EU) 2016/679 nelze aplikovat současně s § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., neboť obsah obou těchto ustanovení je de facto shodný – taxativní výčet právních titulů, na jejichž základě je možné zpracovávat osobní údaje. Nařízení (EU) 2016/679 se pak jako přímo aplikovatelný právní předpis použije přednostně před zákonem č. 101/2000 Sb., ze kterého se v současné době použijí pouze ta ustanovení, která nemají v citovaném nařízení svoji obdobu. Účastník řízení v tomto bodě neuvádí, z čeho vychází jeho opačný názor. Na doplnění lze uvést, že záměrem zákonodárce bylo zákon č. 101/2000 Sb. k účinnosti nařízení (EU) 2016/679 zrušit a doplnit toto nařízení tzv. adaptačním zákonem (viz důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona o zpracování osobních údajů, projednávanému v Poslanecké sněmovně jako sněmovní tisk č. 138). Paralelní účinnost těchto dvou předpisů se nepředpokládala.

Správní orgán prvního stupně se nemůže ztotožnit ani s názorem účastníka řízení, že test proporcionality (resp. balanční test) je ve vztahu k posuzovanému zpracování osobních údajů

prováděn primárně již původci osobních údajů, tedy MSpr a soudy. Vzhledem k tomu, že účastník řízení stanovil vlastní účel zpracování osobních údajů, vztahují se na něj povinnosti vyplývající z nařízení (EU) 2016/679 v plném rozsahu. Povinnosti vyplývající z tohoto nařízení nemůže za účastníka řízení splnit jiný správce osobních údajů.

K odkazu na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 28. června 2018 ve věci M. L. a W. W. v. Německo, pak správní orgán prvního stupně uvádí, že předmětem tohoto rozsudku je ochrana práva tisku (rozhlasové stanice) na svobodu projevu a právo veřejnosti na přístup k informacím ve vztahu ke konkrétní trestněprávní kauze. Soud dospěl k závěru, že s ohledem na konkrétní okolnosti dané trestní kauzy (trestný čin a navazující trestní řízení vzbudily ve své době značný zájem kvůli závažnosti skutkových okolností a proslulosti oběti) přispívá zpřístupnění informací o tomto činu i nadále k diskusi celospolečenského významu. Současně připomněl, že jedním z úkolů médií je účast na vytváření demokratického názoru tím, že veřejnosti zpřístupní i staré zprávy, které jsou uchovávány v archivech. Čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod pak nechává dle soudu na novinářích, aby rozhodli, jaké podrobnosti k danému případu by měly být zveřejněny, aby byla naplněna role médií ve společnosti. Tato rozhodnutí nicméně musí současně odpovídat etickým normám novinářské profese. Účastník řízení však při zpracování osobních údajů prostřednictvím [redacted] nesleduje stejný účel jako zpravodajská media. Účastník řízení ani není novinářem, který by při své práci byl vázán zákonnými a profesními pravidly. Webové stránky účastníka řízení [redacted] se nevěnují rozboru a popisu společensky významných soudních případů (za současného přiměřeného využití osobních údajů), ale dále zpřístupňují veškeré shromážděné osobní údaje bez rozdílu. Aplikovat na předmětné zpracování osobních údajů závěry uvedeného rozsudku proto není možné.

Správní orgán prvního stupně shrnuje výše uvedené tak, že na základě podkladů, které shromáždil, nebylo důvodné zahájit kontrolu podle zákona č. 255/2012 Sb., neboť veškeré podstatné okolnosti zpracování osobních údajů byly již zjištěny a provedení kontroly u účastníka řízení by ke shromáždění dalších podkladů nezbytných pro posouzení souladu zpracování s požadavky nařízení (EU) 2016/679 nevedlo. Porušení povinnosti vyplývajících z čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, jak bylo popsáno výše, tak bylo zjištěno, a proto lze v souladu s § 40 zákona č. 101/2000 Sb. ve spojení s čl. 58 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) 2016/679 uložit opatření k odstranění zjištěných nedostatků a stanovit k tomu lhůtu.

Správní orgán prvního stupně tedy považuje na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení porušil povinnost stanovenou v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, a proto mu byla uložena opatření k odstranění zjištěných nedostatků v rozsahu uvedeném ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

V posuzovaném případě pak není dle správního orgánu prvního stupně na místě jiná forma nápravy než ukončení zpracování osobních údajů, které je v popsané podobě v rozporu s právní úpravou ochrany osobních údajů, a to (jak vyplývá z rozhodnutí předsedkyně Úřadu) od samého počátku. Ukončením zveřejňování je pak nutno rozumět nikoli pouze ukončení dalšího zveřejňování osobních údajů do budoucna, ale i výmaz osobních údajů, které jsou webových stránkách již zveřejněny.

Provedení uložených opatření pak dle správního orgánu prvního stupně nebude pro účastníka řízení představovat přijetí komplikovaného řešení, neboť opatření k nápravě de facto spočívají

v ukončení zveřejňování osobních údajů bez dalšího. Z tohoto důvodu byla v obou případech stanovena dostatečná lhůta v délce 10 dní od právní moci tohoto příkazu.

V průběhu řízení účastník řízení podal námitku podjatosti oprávněných úředních osob (JUDr. Ludmily Probstové a Mgr. et Mgr. Boženy Čajkové). O těchto námitkách bylo rozhodnuto v samostatném řízení a podjatost nebyla shledána.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedkyni Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 19. března 2019

otisk
úředního
razítka

Mgr. et Mgr. Božena Čajková
inspektorka Úřadu pro ochranu osobních údajů